

PRZEPRAWIAJĄCY (1) *part praes act*

N sg m przeprawiający.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład) s.v. przyprowadzić.

Łagodzący czyjś gniew; w funkcji rzeczownika: Deprecator, Przyczyńcá/ przeprawiający/ ten który przeprawuye komu co álbo fie łam wymawia. Mqcz 320b.

Cf PRZEPRAWCA, PRZEPRAWIAĆ

LWil